

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobce: **N. V. T.**, zast. JUDr. Lukášem Polákem, advokátem se sídlem třída Míru 450, Pardubice, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 24. 7. 2018, č. j. MV-55054-5/SO-2017, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích ze dne 28. 8. 2018, č. j. 52 A 107/2018 - 17,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III.** Ustanovenému opatrovníkovi JUDr. Lukáši Polákovi, advokátu se sídlem třída Míru 450, Pardubice, **se přiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů ve výši 1 936 Kč, která je splatná do 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku z účtu Nejvyššího správního soudu.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) se kasační stížností domáhá zrušení v záhlaví označeného usnesení Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích, kterým byla odmítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalované ze dne 24. 7. 2018, č. j. MV-55054-5/SO-2017. Tímto rozhodnutím mu byla zrušena platnost povolení k dlouhodobému pobytu na území ČR za účelem podnikání.

[2] Krajský soud obdržel dne 16. 8. 2018 žalobu, která však neobsahovala konkrétní žalobní body. Žaloba byla sepsána v zastoupení advokátem JUDr. Jiřím Burešem. Dne 17. 8. 2018 bylo soudu doručeno oznámení uvedeného advokáta o tom, že jeho právní zastoupení stěžovatele zaniklo. Krajský soud poté usnesením ze dne 20. 8. 2018, č. j. 52 A 107/2018 - 11, vyzval stěžovatele k odstranění vad žaloby (k doplnění žalobních bodů) ve lhůtě pro podání žaloby

a poučil ho o tom, že pokud vady žaloby neodstraní v této lhůtě, žaloba bude odmítnuta. Toto usnesení zaslal krajský soud na adresu stěžovatele uvedenou v žalobě, kterou rovněž ověřil v registru obyvatel vedeném Ministerstvem vnitra ČR (dále je „registr obyvatel“). Tato adresa se rovněž shodovala i s adresou uvedenou na rozhodnutí žalované.

[3] Žalobce nebyl v den doručení, tj. dne 21. 8. 2018, na uvedené adrese zastižen, proto byla zásilka uložena a připravena k vyzvednutí. Stěžovateli byla ponechána výzva, aby si zásilku vyzvedl. Vzhledem k tomu, že si ji nevyzvedl ve stanovené lhůtě a nebylo možné ji po uplynutí 10 dnů vložit do jeho schránky, byla dne 4. 9. 2018 vrácena krajskému soudu.

[4] Krajský soud vydal dne 28. 8. 2018 napadené usnesení, kterým žalobu stěžovatele odmítl podle § 37 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). V rozhodnutí uvedl, že vady žaloby nebyly ve lhůtě pro podání žaloby, která skončila dne 24. 8. 2018, odstraněny. Předmětné usnesení krajský soud doručoval na v žalobě uvedenou adresu. Poté, kdy se mu zásilka vrátila s poznámkou „odstěhován“, soud zjišťoval u žalované i v registru obyvatel, zda není evidována nová adresa stěžovatele. Z registru i od žalované byla potvrzena stávající adresa. Žádostí o součinnost ze dne 17. 9. 2018 krajský soud požádal Krajské ředitelství policie Pardubického kraje, Odbor cizinecké policie, o prověření místa pobytu stěžovatele. Ve své odpovědi ze dne 2. 10. 2018 Krajské ředitelství policie Pardubického kraje, Odbor cizinecké policie, uvedlo, že stěžovatel má hlášený pobyt na adrese, na kterou bylo doručováno, nicméně se na ní nezdržuje a současná adresa není cizinecké policií známa. Usnesením ze dne 28. 11. 2018, č. j. 52 A 107/2018 - 52, proto krajský soud ustanovil stěžovateli opatrovníka JUDr. Lukáše Poláka, advokáta se sídlem třída Míru 450, Pardubice, a to z důvodu jeho neznámého pobytu, který podal v zastoupení stěžovatele kasační stížnost.

II. Kasační stížnost

[5] Stěžovatel v kasační stížnosti namítá, že v daném případě nebyly splněny podmínky pro uplatnění fikce doručení, neboť krajský soud nečinil vše ke zjištění skutečného místa pobytu stěžovatele, resp. nepátral po skutečném místě pobytu v dalších evidencích a systémech a nevyžádal si součinnost příslušných orgánů. Stěžovatel dále uvádí, že i kdyby snad podmínky pro doručování fikcí byly, krajský soud měl stěžovateli ustanovit opatrovníka k ochraně jeho zájmů. Dle stěžovatele lze fikcí doručovat za podmínky, že se adresát v místě doručování zdržuje. V daném případě však bylo nesporné, že se na místě doručování nezdržoval. Vzhledem k tomu, že nedošlo k řádnému doručení výzvy na odstranění vad podání, nebyly ani splněny zákonné podmínky pro odmítnutí žaloby. Stěžovatel proto navrhuje, aby Nejvyšší správní soud rozhodnutí krajského soudu zrušil pro jeho vadu, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s., a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[6] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, směřuje proti rozhodnutí, proti němuž je podání kasační stížnosti přípustné, a stěžovatel je zastoupen advokátem (§ 102 a násl. s. ř. s.). Poté přistoupil k přezkumu usnesení krajského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů. Ověřil také, zda netrpí vadami, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[7] Kasační stížnost není důvodná.

pokračování

[8] Předmětem přezkumu je rozhodnutí krajského soudu o odmítnutí žaloby pro neodstranění vady žaloby podle § 37 odst. 5 s. ř. s., konkrétně se jednalo o nedoplnění žalobních bodů ve lhůtě pro podání žaloby. Námitka stěžovatele spočívá v tom, že krajský soud nesprávně doručoval výzvu na odstranění vad podání, kdy v návaznosti na to vydal nezákonné rozhodnutí o odmítnutí žaloby.

[9] Nejvyšší správní soud ze správního spisu zjistil, že k doručení rozhodnutí žalované došlo dne 25. 7. 2018. Podle § 172 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), bylo nutné podat proti rozhodnutí žalované žalobu do 30 dnů od doručení tohoto rozhodnutí, tj. do 24. 8. 2018. Krajskému soudu byla doručena žaloba mající vady spočívající v absentujících žalobních bodech dne 16. 8. 2018, tj. 8 dnů před skončením lhůty pro podání perfektní žaloby. Absence takovéto náležitosti žaloby se odstraňuje postupem dle § 37 odst. 5 s. ř. s., kdy soud pro odstranění této vady stanoví lhůtu odpovídající zbývajícím částem lhůty pro podání žaloby. Na tomto místě Nejvyšší správní soud připomíná, že primární povinností žalobce je však podání perfektní žaloby, tj. žaloby bez vad, s doplněnými konkrétními žalobními body. Na odstraňování vad žaloby způsobem podle § 37 odst. 5 s. ř. s., ke kterému krajský soud přistoupil, je nutno pohlížet jako na výjimku z pravidla, že žaloba je podána bezvadně (k tomu srovnej rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 3. 2018, č. j. 3 Azs 66/2017 - 31, č. 3733/2018 Sb. NSS, dostupný na www.nssoud.cz). Vzhledem k tomu, že krajskému soudu bylo dne 17. 8. 2018 oznámeno, že právní zastoupení stěžovatele JUDr. Jiřím Burešem zaniklo, soud vydal usnesení ze dne 20. 8. 2018, č. j. 52 A 170/2018 - 11, v němž vyzval stěžovatele k doplnění žalobních bodů v žalobě ve smyslu § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 71 odst. 1 písm. a) a d) téhož zákona, a doručoval mu na adresu, která byla v žalobě. Krajský soud uvedenou adresu také ověřil v registru obyvatel.

[10] Vzhledem k tomu, že ke dni skončení lhůty pro podání žaloby nebyla žaloba doplněna, rozhodl krajský soud napadeným usnesením o jejím odmítnutí.

[11] Nejvyšší správní soud na postupu krajského soudu neshledal žádné pochybení. Se stěžovatelem nesouhlasí, že krajský soud pochybil, připustil-li doručování stěžovateli na uvedenou adresu pomocí tzv. fikce.

[12] Podle § 46a odst. 1 a § 46b písm. a) zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), platí, že se doručuje adresátovi na adresu, na kterou soud o doručování požádá. Nepožádá-li, doručuje se na adresu pro doručování, kterou je u fyzické osoby adresa evidovaná v informačním systému evidence obyvatel, na kterou jí mají být doručovány písemnosti; není-li taková adresa evidována, adresa místa trvalého pobytu vedená podle zvláštního právního předpisu nebo adresa místa pobytu cizince na území České republiky podle druhu pobytu cizince.

[13] Ve světle předestřené měl krajský soud zcela správně za to, že bylo nutno doručovat na adresu jemu známou a ověřenou, neboť tuto adresu bylo možné za adresu pro doručování považovat. Nejvyšší správní soud se neztotožňuje s námitkou stěžovatele, že krajský soud byl povinen „pátrat“ po jiné adrese stěžovatele, než adrese uvedené jak v žalobě, tak i v registru obyvatel, neboť neměl žádné indicie, z nichž by mohl dovozovat, že není možné tuto adresu za adresu pro doručování považovat.

[14] Pokud si stěžovatel na adrese uvedené v žalobě jako adrese svého pobytu, která byla evidována rovněž jako adresa jeho pobytu v registru obyvatel, usnesení krajského soudu nepřebíral, nastoupila ze zákona tzv. fikce doručení ve smyslu ustanovení § 49 odst. 4 o. s. ř., které stanoví, že *[n]evyzvedne-li si adresát písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla připravena k vyzvednutí, považuje se písemnost posledním dnem této lhůty za doručenou, i když se adresát o uložení nedozvěděl. Doručující orgán po marném uplynutí této lhůty vhodí písemnost do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky, ledaže soud i bez návrhu vyloučí vložení písemnosti do schránky. Není-li takové schránky, písemnost se vrátí odesílajícímu soudu a vyvěsí se o tom sdělení na úřední desce soudu.*

[15] Nejvyšší správní soud na tomto místě podotýká, že je povinností účastníků řízení v případě vedení jakéhokoli správního či soudního řízení být odpovědný a aktivní v otázce poskytnutí adresy, na níž je schopen úřední písemnosti přijímat, bez ohledu, zda se zde zdržuje či nikoli, což však stěžovatel nesplnil. Koncepce doručování podle platné právní úpravy se totiž dle konstantní judikatury Ústavního soudu opírá o zásadu, že každý adresát je odpovědný *za existenci adresy pro doručování a ochranu vlastních zájmů* (k tomu srovnej např. usnesení Ústavního soudu ze dne 12. 1. 2012, sp. zn. III. ÚS 3538/11, usnesení Ústavního soudu ze dne 18. 5. 2016, sp. zn. I. ÚS 1281/16, dostupná na <http://nalus.usoud.cz>). Nejvyšší správní soud ze všech shora uvedených důvodů kasační námitku nesprávného doručování v dané věci pomocí tzv. fikce shledal nedůvodnou, na čemž nic nemění ani skutečnost, že lhůta k doplnění žaloby uplynula 24. 8. 2018.

[16] Nad rámec shora uvedeného Nejvyšší správní soud uvádí, že stěžovatel se mýlí, má-li za to, že již při doručování výzvy k odstranění vad žaloby existovaly odůvodněné pochybnosti o tom, že se v místě doručování této výzvy zdržoval, neboť neuvedl žádné důkazy, kterými by toto tvrzení prokazoval. Tyto pochybnosti nastaly až při doručování napadeného rozhodnutí. Předpoklady pro ustanovení opatrovníka pro řízení ve fázi doručování výzvy k odstranění vad žaloby tak nebyly dány.

IV. Závěr a náklady řízení

[17] Nejvyšší správní soud kasačními námitkami nepřisvědčil a neshledal ani vadu, ke které by musel přihlédnout z úřední povinnosti, kasační stížnost proto zamítl podle § 110 odst. 1, věty poslední, s. ř. s.

[18] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel, který neměl v řízení úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalované v řízení žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

[19] Stěžovatel byl v řízení o kasační stížnosti zastoupen opatrovníkem. Náklady řízení v tomto případě hradí stát (§ 140 odst. 2 o. s. ř., § 64 a § 120 s. ř. s.). Podle § 9 odst. 5 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), se v tomto případě za tarifní hodnotu považuje částka 1000 Kč a sazba mimosmluvní odměny za jeden úkon právní služby tak podle § 7 bodu 2. advokátního tarifu činí 500 Kč. Podle § 13 odst. 4 téže vyhlášky náleží k odměně režijní paušál za náhradu výdajů ve výši 300 Kč za každý úkon. Odměna ustanoveného opatrovníka JUDr. Lukáše Poláka, advokáta se sídlem třída Míru 450, Pardubice, byla stanovena za dva úkony právní služby, konkrétně převzetí a přípravu zastoupení a písemné podání soudu týkající se věci samé (kasační stížnosti) podle § 11 odst. 1 písm. b) a d) téže vyhlášky, celkem tedy ve výši 1 600 Kč. Protože ustanovený opatrovník doložil, že je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se takto vypočtená odměna

pokračování

a náhrada výdajů o částku odpovídající této dani (sazba daně 21 %). Opatrovníku stěžovatele tak bude vyplacena částka ve výši 1 936 Kč, a to z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. února 2019

JUDr. Radan Malík
předseda senátu